

1. Doplňte:

Každý cestující je povi__en prokázat se na vyzvání platnou jízdenkou. V obchodě by měl být viditelně vystavený ce__ík zboží. V našem městě máme několik památek z období ra__ého středověku. Mráz zčásti poničil úrodu vi__é révy. Hovořil o tom zcela spontá__ě. Jeho sestra má černé vl__ité vlasy. Má nedostatečnou imu__itu proti infekci. Tyto knihy jsou velice ce__é. Zatím není jasné, je-li obžalovaný skutečně vi__en. Nemyslíte, že váš přístup je poněkud jednostra__ý? Souhr__ý seznam všech knih leží na pultě. Je velice vysoký a rame__atý. Ce__iny se prodávají u vedlejší přepážky. Kostel je známý svými nástě__ými malbami. Používali krátkovl__é vysílačky. Nad stromy zaznělo havra__í kráká__í. Jeho organismus je proti řadě nemocí již imu__í.

Včera prochládl a ro__tonal se. Už dlouhou dobu bydlí každý o__ěleně. Mám strach, že se atka na nás za to ro__lobí. To pero je již pěkně ro__křípané. Voda z láhve se ro__třikla po okolí. Ro__trouhejte půl kila mrkve. Trouba je již dostatečně ro__havená. Než začali závodit, museli se soutěžící ro__kákat. Snažil se tu obtížnou zkoušku co nejvíce o__álit. Raději toho psa nedráždí, ať se nero__uří. Tu látku musíme nejdříve ro__tříhat. Myslíš, že se mi podaří to dříví ro__típat? Na tomto místě byla dříve po__anská ves. V dálce se ro__ářilo na tisíce světél. Konečně se to kolo ro__točilo. Ještě se po té nemoci dostatečně ne__pružila. Pokusím se to zařízení ro__roubovat. Tato látka se teplem ro__tahuje. Choval se zcela be__tarostně.

2. a) Vypište z textu přídavná jména.

b) Rozdělte je na přídavná jména motivovaná a nemotivovaná.

Zvlášť ptačí detektiv mistr datel, který strká zobák do každé skuliny, si usmyslil, že zvítězí. A měl štěstí. Letěl tak dlouho podle telegrafního vedení, až doletěl k domku, kde dráty končily. Byl to poštovní úřad. Detektiv datel nahlédl otevřeným oknem dovnitř a zjistil, že tam jistý pán učí mladší úředníky zacházet s nějakým strojkem.

Právě říkal: „Na této tabulce vidíte písmo používané při telegrafii. Je to Morseova abeceda, skládá se z teček a čárek.“ (*Fryd, N.: Pustíte basu do rozhlasu. Praha: Svoboda, 1970, s. 57.*)

Na východní straně náměstí stojí rokokový palác, který patřival hraběti Kinskému. Nad své okolí vyniká nejenom krásou, ale i tím, že jeho průčelí s bohatými štukovými kartušemi vystupuje z řady ostatních domů; a vystupuje z ní tak výrazně, že se na každou boční stranu vešla ještě čtyři okna. Prvním majitelem domu byl hrabě Jan Arnošt Golz, a teprve od něj ho

koupil po třiceti letech František Oldřich Kinský. (*Cibula, V.: Pražské pověsti. Praha: Orbis, 1977, s. 113.*)

„Filozofem“ mohl se stát každý, kdož odbyl studia gymnazijní; pak navštěvoval prvním rokem přednášky v „logice“, a odbyl-li dobře zkoušky, postoupil do „fyziky“. Kdo se chtěl věnovati studiím právnickým neb lékařským aneb kdo vůbec chtěl dosíci vyššího úřadu, musil se vykázati vysvědčením, že odbyl studia na ústavě filozofickém.